

præsenterer det danske Arbejde og den største Anvendelse af Arbejdskraft. Det gik Tobaksarbejderforbundet med til, men i Aar har det drejet sig om en rent fiskal Foranstaltning, ved hvilken det har været nødvendigt at tage noget mere for den laveste Klasse, uden at man kan byde nogen Kompensation derfor ved Nedsættelser opefter, og derfor er det, at vi ikke i Aar kan have den Glæde at faa Støtte af Tobaksarbejderforbundet.

Borghjerg: Den Definition, som den højtærede Finansminister nu fremsatte af Begrebet Luksus og Luksusskat, var ikke væsentlig forskellig fra den, jeg før henholdt mig til. Luksus er noget, som nydes i alle Befolkningsklasser for Fornøjelsens Skyld, uden at det er en absolut Livsfornødenhed. Man har Overklasseluksus, Mellemlasse-luksus og Underklasseluksus, sagde den højtærede Minister; det er rigtignok en Forklaring af en helt anden Art end den, hvormed han i tidligere Tid har begrundet Luksusbeskatningen; dør kan vi ikke følge med, og vi peger paa Konsekvenserne. Med samme Ret kan man beskatte Kaffe og Te, det er noget, man nyder for Fornøjelsens Skyld, uden at det er absolutte Livsfornødenheder. Kaffen, den daarlige Kaffe, Surrogatkaffen, er en Underklasseluksus, slet ikke en Overklasseluksus; det bedste ved Kaffen, det, som giver nogen Næring, Mælken og Sukkeret, har det egentlige Proletariat knap nok Raad til. En hel Række almindelige Varer, almindelige Levnedsmidler og Nydelsesmidler vil kunne komme ind under den Definition, Finansministeren nu fremsatte. Det gælder fine Fødevarer af mange Slags, ogsaa danske Landbrugsprodukter, Lammekød, i alt Fald paa visse Aarstider; fra et vist Synspunkt, fra et vegetarisk Synspunkt maaske Kød overhovedet. Mangfoldige Ting kan paa den Maade komme ind under Begrebet Luksus. Smør, det er for en stor Del af Befolkningen en ubetinget Luksus, maaske for Bønderne med, altsaa har vi her et Objekt, som Finansministeren efter sin egen Definition kan falde over, naar Statskassen i tilstrækkelig Grad trænger til Penge. Den Definition af Begrebet Luksus, som Finansministeren for lidt siden fremsatte og nu har gentaget, bekræfter for mig yderligere det rigtige i, at det Parti, jeg har den Ære at tilhøre, sammen med de Radikale siger: Her kan vi ikke følge. Ogsaa fordi Konsekvenserne er alt for farlige, og vi ønsker ikke, at disse Konsekvenser under nogen som helst finantiel Situation her i Landet skal drages.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg skal blot svare det ærede Medlem, at der kan drages ufornuftige Konsekvenser af ethvert fornuftigt Princip, men derfor er det ikke givet, at man ikke skal hylde fornuftige Principper, vel at mærke, naar man anvender dem paa forstandig Maade.

Borghjerg: Efter min Mening er det overordentlig baade fornuftigt og forstandigt at sige Sandheden, som den er, og ikke skjule den med Ord. Det, som Finansministeren og hans Parti nu kalder Luksus-skatter, er simpelthen Forbrugsskatter, indirekte Skatter, hverken mere eller mindre. Det har været min Bestræbelse at sige Sandheden, som den er, og det er hverken ufornuftigt eller uforstandigt, det skal de Herrer ogsaa nok faa at se.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C)

vedtoges med 67 Stemmer mod 47.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 111 af 1. April 1922 om Beskatning af Øl.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 6242).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget som Helhed sattes til Forhandling.

Heilesen: Jeg kan i Hovedsagen henholde mig til, hvad jeg om Lovforslaget sagde ved første og anden Behandling. Ved dette Lovforslags Vedtagelse forhøjes Pilsnerøllets Alkoholindhold, samtidig med at Skatten paa dette Øl sættes til $7\frac{1}{3}$ Ø. pr. Halvflaske, Skatten paa Lagerøl bliver ca. $10\frac{1}{2}$ Ø. og Skatten paa Porter ca. 14 Ø. pr. Halvflaske. Den Forskel, der her er i Beskatning, er, som jeg har udviklet, efter min Opfattelse for ringe til at hindre en Forskydning fra de lettere til de sværere Øl-sorter og til i det hele at have nogen Betydning for Ædruelighedsarbejdet. Jeg finder derfor ingen Anledning til at fravige mit almindelige Syn paa indirekte Beskatning